

ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਜੇ.

ਪੰਜ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਜਵਾਬਦਾਰ

2021 ਦਾ CRM-M ਨੰਬਰ 25498

14 ਜੂਨ, 2022

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973—S.439— ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 — ਐਸ. 22, 25, 27-ਏ, 29, 37, 42 - ਐਸ. 42 ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਦਰਜ FIR - ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਰਾਤ 11 ਵਜੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰੋਕਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.-ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਸਥਾਪਿਤ-ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਪਿਆ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਬੈਗ ਡਿੱਗਿਆ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ-ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ-ਧਾਰਾ 42 ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ- 72 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ / ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਕਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਰੰਟ/ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ- ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ - ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ 23 ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ—ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ — ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ — ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰ ਸ਼. ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸੀਜੇਐਮ/ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਜੇ.

(1) ਧਾਰਾ 439 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਸੁਨਾਮ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਐੱਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22, 25, 27-ਏ ਅਤੇ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐੱਫ. ਸੰਗਰੂਰ।

(2) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਰਾਤ 10.05 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ ਚੌਕ, ਸੁਨਾਮ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਮੁਖਬਰ ਨੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਤਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ-ਮੁਲਜ਼ਮ-ਪੰਕਜ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਡੀ. ਉਕਤ ਗੋਲੀਆਂ ਆਪਣੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਐਕਟਿਵਾ ਸਕੂਟਰ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-07-ਬੀ.ਜੇ.-4106 'ਚ ਰੱਖ ਕੇ ਬਠਿੰਡਾ ਰੋਡ, ਸੁਨਾਮ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਡਰੇਨ ਦੇ ਪੁਲ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚੈਕਿੰਗ ਪੋਸਟ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਸਮੇਤ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ। ਸੂਚਨਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਦਰਖਾਸਤ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣੇ ਭਾਵ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਸੁਨਾਮ ਨੂੰ ਰੁੱਕਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਰੁੱਕਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ, ਸੁਨਾਮ, ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ: 280 ਮਿਤੀ 08.11.2020 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22, 25, 27-ਏ ਅਤੇ 29 ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਚੈਕਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਚੈਕਿੰਗ ਨਾਕਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਟਿਵਾ ਸਕੂਟਰ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-07-ਬੀ.ਜੇ.-4106 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਪੁਲ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੀਟ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਬੈਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਐਕਟਿਵਾ ਸਕੂਟਰ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਸ.ਆਈ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਟਾਰਚ ਲਾਈਟ ਨਾਲ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਕੂਟਰ ਸਵਾਰ ਨੇ ਯੂ ਟਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਕੂਟਰ ਤਿਲਕ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਸਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਜਣ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਪਿਆ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਬੈਗ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ/ਸਟਰਿਪਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ। ਫੜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪੰਕਜ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ 2000 ਸਟਰਿਪਾਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ 10 ਗੋਲੀਆਂ ਭਾਵ 20,000 ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਟਰਾਮਾਡੋਲ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਲੋਰਾਈਡ ਦੀਆਂ ਰੈਡੋਲ-100 ਲੇਬਲ ਵਾਲੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

(4) ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦਰਖਾਸਤ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸ਼ੈਲੀ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਸੁਨਾਮ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਦੀਪ ਮੈਡੀਕਲ ਹਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਹਿਰੋਜ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਉਜੀ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਹੈ। ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ 72 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛਾਪੇਮਾਰੀ/ਨਾਕਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਰੰਟ/ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਪੁਲਿਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਬੰਧੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ, 8.11.2020 ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ 23 ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜੌਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ 2009 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1051, 08.08.2011 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ¹, ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ², ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਾਲ ³, ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਗ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ ⁴, ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ⁵, ਸੱਯਦ ਯੂਸਫ ਸਈਅਦ ਨੂਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ⁶ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਵਸੂਲੀ ਵਪਾਰਕ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਰਿਜਾ ਬਾਨੂ (ਏ) ਜਨਾਥਨੀ @ ਜਨਾਨੀ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ⁷, ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ CRM-M-20943-2022 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 20.05.2022 ਨੂੰ, ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ CRM-M-26248-2021 (O&M) ਦਾ ਫੈਸਲਾ 30.02.2022 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਭਵਲਾਲ ਪਵਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ⁸, ਬਸੰਤ ਬਲਰਾਮ ਬਨਾਮ

12013(2) RCR (Crl) 232

22016(1) RCR (Crl) 333

32014(4) RCR (Crl) 559

42016(3) RCR (Crl) 539

52021(2) RCR (Crl) 892

62000(1) ਅਪਰਾਧ 193

72004(12) SCC 266

82021 ALL MR (Cri) 4651

¹⁴ 2016(3) RCR (Crl)

539

ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼

ਸਿੰਘ @ ਟੈਂਡੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ¹⁰।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਵਾਲਾ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਬੈਗ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟਿਵਾ ਸਕੂਟਰ ਤਿਲਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 42 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਪਿੱਪਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ Crl ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨੰ. 1039-DB-2007 ਨੇ 14.11.2014 ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(10) ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42

1[42. ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਾਖਲੇ, ਤਲਾਸ਼ੀ, ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

(1) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਕਸਟਮ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਾ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ ਮਿਲਟਰੀ ਬਲ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਮਾਲ, ਡਰੱਗਜ਼ ਕੰਟਰੋਲ, ਆਬਕਾਰੀ, ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਚਪੜਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥ, ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਖ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ

ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਖ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਏ VA ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ, ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਨੱਥੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,

(a) ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ, ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰੇ;

(b) ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਤੋੜੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿਓ;

(c) ਅਜਿਹੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਏ VA ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(d) ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰੇ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਬਚਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ, ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਬੰਦ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤਰ ਘੱਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ।]

(11) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:-

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਰਾਜੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ* ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ

¹⁴ 2016(3) RCR (Crl)

ਨੰਬਰ 1051 ਆਫ਼ 2009 ਵਿੱਚ 08.08.2011 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿਤਾ:-

“1. 30 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਸਟਾਫ਼, ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6 ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁਕਾ ਸਾਬਕਾ. ਥਾਣਾ ਭੂਨਾ ਤੋਂ ਪੀ.ਜੀ. ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਾ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਫੀਮ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਅਫੀਮ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਰੁਕਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੀਐਸਪੀ ਫਤਿਹਾਬਾਦ ਪੀਡਬਲਿਊ-5 ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

2 .ਸ੍ਰੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜ਼ਫਰ ਸਦੀਕੀ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ / ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 2009 (5) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 515 : 2009 (4) ਤਾਜ਼ਾ ਸਿਖਰਲੇ ਫੈਸਲੇ (ਆਰਏਜੇ) 638 : (2009) 8 ਐਸਸੀਸੀ 539 8 ਐਸਸੀਸੀ 539 । ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿੰਕ ਸਬੂਤ ਵੀ ਗਾਇਬ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਅਫੀਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਲਖਾਨਾ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 52, 55 ਅਤੇ 57 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮਨਜੀਤ ਦਲਾਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਕਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਏ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਾਇਰਲੈੱਸ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਦੀਕੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3 . ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 'ਤੇ ਟਿੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"42. ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਖਲੇ, ਤਲਾਸ਼ੀ, ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। -

(1) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ, ਕਸਟਮ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਚਪੜਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਾ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਮਾਲ, ਡਰੱਗਜ਼ ਕੰਟਰੋਲ, ਆਬਕਾਰੀ, ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਚਪੜਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ)। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਖ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ, ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਨੱਥੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, -

(a) ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ, ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰੇ;

(b) ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਤੋੜੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿਓ;

(c) ਅਜਿਹੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੂਤ; ਅਤੇ

(d) ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਡਰੱਗ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥ. ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ

ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ, ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਨੱਥੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ.

(2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ।

42(2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤਰ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ।"

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 42(2), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :

"ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ ਨੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਜ਼ਨ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਨੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ [ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੁਭਾਅ ਦੀ] ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਧਾਰਾ 42(1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੇ।

(b) ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ

ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਸ਼ਤ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ. ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਮਾਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਹਟਾਏ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਨਾ ਸੰਭਵ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 (1) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਅਮਲੀ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ।

(c) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਪਰ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਖੋਜ, ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸਵਾਲ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਤਤਪਰਤਾ ਦਾ ਹੈ।

(d) ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਾਮਾਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਭੇਜਣਾ, ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਜਾਂ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 2001 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਈ ਹੈ।"

5. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਅਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਦੇਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। PW-6 ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5 ਦੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

6. ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਦਲਾਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 34 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 41 (1) ਅਤੇ 42 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਵੀਨਤਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਪੈਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, PW-6 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡੋਡੂਸਾ ਨਮਾਸਾ ਬੱਦੀ 2010(4) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 367 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: 2010(5) ਹਾਲੀਆ ਸਿਖਰਲੇ ਫੈਸਲੇ (RAJ) 333 : (2010) 12 SCC 495.

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ¹⁴ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ:-

"21. PW1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਕੋਲ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਸਵੇਰੇ 11.30 ਵਜੇ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਦੂਰੀ ਸਿਰਫ 6 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। PW 1 ਦੇ

¹⁴ 2016(3) RCR (Crl)

ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੱਟਿਆਂ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

22. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਲਾਇਲਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦੌਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (ਏ) ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ (ਬੀ) ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

23. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨਸ਼ਾ ਬਰਾਮਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 57 ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਕਸੂਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

24. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

25. ਇਸ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਪੜਾਅ. ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਹਰ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ

(ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ¹² ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ:-

26. 5. ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਉਹ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ, ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮ NDPS ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਾਕੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਬਾਕੀ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ।

27. ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, 2009 (2009) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੀਵਧਾਨਕ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 5) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 515 : 2009 (4) ਹਾਲੀਆ ਸਿਖਰਲੇ ਨਿਰਣੇ (ਆਰਏਜੇ) 638 : (2009) 8 ਐਸਸੀਸੀ 539 , ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ:

"ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਅਬਦੁਲ ਰਸੀਦ

ਸੈਕਸ਼ਨ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਜ਼ਨ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ (42) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 42(1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਤੋਂ (d) ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ।

(b) ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਸ਼ਤ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ. ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਮਾਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਹਟਾਏ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਨਾ ਸੰਭਵ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42(1) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਅਮਲੀ ਹੈ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ।

(c) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਖੋਜ, ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸਵਾਲ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਤਤਪਰਤਾ ਦਾ ਹੈ।

(d) ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਾ ਭੇਜਣਾ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

42. ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਜਾਂ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। 2001 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਈ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਸਾਡਾ ਹੈ)

7. ਉਪਰੋਕਤ ਇੱਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ (ਡੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਦਲੀਲ ਸੀ, ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।, ਸ਼ਹਿਰ, ਪਾਣੀਪਤ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਅਪੀਲ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ | ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰਵੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ [ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੇ ਤਹਿਤ], ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

8. ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 06.02.2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪੈਰਾ 26। ਪੈਰਾ 26 ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:

"26. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਰੱਕਾ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ./1 ਸ਼ਾਮ 5.15 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ.1 ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਸੇਜਰ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਾਣੀਪਤ ਨੂੰ 8.45 ਵਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੀ.ਪੀ., ਪਾਣੀਪਤ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ, ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ।"

9. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਰਾ 26 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਸਬੰਧਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸ਼ਹਿਰ, ਪਾਣੀਪਤ, ਨੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ (ਗੁਪਤ

ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ)। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

10. ਇਕਲੌਤਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਚਾਰ. ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪਾਣੀਪਤ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ।

11. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਗੀ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ, ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੇਰਵੇ, ਨਾਲ ਹੀ, ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੈਕਿੰਡ ਕਲਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ, ਕਸਟਮਜ਼, ਰੈਵੇਨਿਊ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ, ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਹੇਠਾਂ, ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂਰਵ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੀ

ਪਾਲਣਾ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ। ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ।

12. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕੀਏ ਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸ਼ਹਿਰ, ਪਾਣੀਪਤ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪਾਣੀਪਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।

13. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿੱਟਾ (ਡੀ) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਫਗਨ ਲਾਲ¹³ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ:-

14. 6. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਖੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬੈਗ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਪੱਪੂ ਨੇ ਸਵੇਰੇ 5 ਵਜੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਗ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੂਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7. ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਬੈਗ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੱਕੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਫੀਮ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਿਆ। ਅਫੀਮ ਤਰਲ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇੱਕ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ।

¹⁴ 2016(3) RCR (Crl)

ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਖੂਹ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਪਈ, ਜੋ ਹੋ ਗਈ। ਅਜਿਹੀ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਜੋ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ) ਐੱਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਖੂਹ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 42(2) ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤਰ ਘੱਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਤਕਾਲੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ ਇਸ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਗ ਰਾਜ ਸਿੰਘ @ ਹੰਸਾ¹⁴ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ:-

“13. ਧਾਰਾ 42(2) ਕੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਸੰਚਾਰ Exh. ਪੀ.-15 ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਲ ਅਫਸਰ ਨੌਹਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਐਕਸ.ਐੱਚ. ਵਿਚ ਦਰਜ ਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। P 14 ਅਤੇ Exh. ਪੀ 24. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ।

14. ਧਾਰਾ 42(1) ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 (1) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਵਿਚਕਾਰ ਖੋਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਵਾਰੰਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ

¹⁴ 2016(3) RCR (Crl)

ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਖੋਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ PD-11 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ :

ਸ਼ਿਸ਼ੂਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡੀ.-11 ਜਿਸ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਤਹਿਤ ਐਚ.ਆਰ.24 4057 ਵਾਲੀ ਜੀਪ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 42(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42(1) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42(2), ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ।

18. ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਖੁਦ ਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖਬਰ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜੋ ਜਾਣਕਾਰੀ ਐਕਸਐਚ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀ-14 ਅਤੇ ਐਕਸ.ਐੱਚ. ਪੀ-21 ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ | ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 42(1) ਤਹਿਤ ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ਼ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਨਿਸਾਰ ਹੋਲੀਆ, 2008 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ) 241: (2008) 2 ਐਸਸੀਸੀ 370 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 41,42 ਅਤੇ 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"14. ਧਾਰਾ 43, ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਦੇ ਪੜਨ 'ਤੇ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ

(*Jasjit Singh Bedi, J.*)
 ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਲਨ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 43 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜ, ਅਰਥਾਤ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 165 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਚਾਨਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੌਕਾ ... "

19. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 43 ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ , ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਗੈਰ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ 1994 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ) 736 : (1994) 3 ਐਸਸੀਸੀ 299 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41,42 43 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ, ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"8. ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ

42. ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਖ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ। 8 1990 Cri LJ 414 (Del) ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਮ।"

20. ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

21. . ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਕਸਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

1.) ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਮ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ NDPS ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਤਾਕਤਵਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨੂੰ NDPS ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(2-ਏ) ਧਾਰਾ 41(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਹੀ ਐਕਟ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ, ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਵਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 41(2) ਅਤੇ 42(1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(2-ਬੀ) ਧਾਰਾ 41(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ।

(2-C) ਸੈਕਸ਼ਨ 42(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂਰਵ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ। ਪਰ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ।

(3) ਸੈਕਸ਼ਨ 42(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਧਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸਦੇ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਹੱਦ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) A) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ "ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ" ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 100 ਅਤੇ 165 ਕਰੋੜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮੇਤ PC, ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(5) ਅ) ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 100 ਅਤੇ 165 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 41(2) ਜਾਂ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ। ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਧਾਰਾ 50 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੰਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਧਾਰਾ 52 ਅਤੇ 57 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਧਾਰਾ 41 ਤੋਂ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਕਮੀਆਂ ਹਨ

(*Jasjit Singh Bedi, J.*)
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਆਇ, ਫਿਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗੀ।"

21. ਸੈਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਸੱਯਦ ਉਮਰ ਸਈਅਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਧਾਰਾ 50 ਸਮੇਤ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

22. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, 1999 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ) 533: (1999) 6 ਐਸਸੀਸੀ 172, ਨੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੈਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੱਯਦ ਉਮਰ ਸਈਅਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪਿਰਥੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 1996 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 759: (1996) 2 ਵਿੱਚ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨੋਟ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। SCC 37. ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 50 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 50 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੱਕੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 50 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ।

23. ਬੇਕੋਡਨ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ, 2002 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 385 : 2002 (4) ਐਸਸੀਸੀ 229 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 42 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 50 ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 42 (2) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 50। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਅਤੇ 50 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ. ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰੇ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

24. 5. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਆਰ ਪ੍ਰੋਮਚੰਦਰਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ1) ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

6. ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(24) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, 2009 (5) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 515 : 2009 (4) ਹਾਲੀਆ ਸਿਖਰਲੇ ਫੈਸਲੇ (ਆਰਏਜੇ) 638 : 2009 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. , ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਅਤੇ 50 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ:

(2) ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਮਨਸੂਰੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, 2000(1) ਆਰਸੀਆਰ (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ) 611: (2000) 2 ਐਸਸੀਸੀ 513 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਜਨ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ, 2001 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 808 : (2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 692 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

(3) ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

¹⁶ 2000(1) Crimes

(4) ਐੱਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸਕਰਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਿਤ ਗਰੋਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੋਕੂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ, ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਆਦਿ, ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਆਪਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

25. ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਅਤੇ 50 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ। ਵਰਤਮਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਅਨੁਪਾਲਨ ਦੇ ਪਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 43 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ¹⁵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ:-

26. 12. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਹਨ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਕ ਵਾਹਨ ਸੀ |

ਮੁਲਜ਼ਮ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਵਾਹਨ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਵਾਹਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ "ਪਬਲਿਕ ਪਲੇਸ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ।

¹⁶ 2000(1) Crimes

13. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

14. ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੱਯਦ ਯੂਸਫ ਸਈਦ ਨੂਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ¹⁶ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ:-

15. ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਚੁਣੌਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ। PW6 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਸਡੀਪੀਓ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਬ੍ਰਾਊਨ ਸ਼ੂਗਰ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਸਡੀਪੀਓ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਐਸਪੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ। PW6 ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ SP ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਸਟਾਫ਼, ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਕੈਮਰਾਮੈਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 25, ਮਿਤੀ 29 ਫਰਵਰੀ, 1996 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੰ. 28) ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 11.20 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਖਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (SDPO), ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੀ.ਜੀ. ਰਾਉਤ (PW6), ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਦੇ ਪੰਚਾਂ ਅਤੇ

ਵੀਡੀਓ ਕੈਮਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੰਚਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਰਾਉਨ ਸ਼ੁਗਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਖਿੜਕੀਪੁਰਾ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਾਲਾ, ਅਕੋਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਕੋਲਾ ਵਿਖੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਵੀਡੀਓ ਕੈਮਰਾਮੈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ. ਇਹ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

6. ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1), ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ IV ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42(2) ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, (1994) 3 SCC 299 : (1994 Cri LJ 3702) ।

7. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵ, ਕੀ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਐਸਡੀਪੀਓ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਖਰ, ਜਾਂ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ, PW6 ਰਾਉਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਸਡੀਪੀਓ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਖਰ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਤਕਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ, ਐਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਸਿਰਫ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। PW6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਇੰਨੀ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 28 ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼,

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ SDPO ਸ਼ੇਖਰ ਸੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਗਈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ PW6 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ, SP ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ PW6 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਜ਼ੂਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 28 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਥਾਣੇ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ PW6 ਸੀ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, PW6 ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਿਊ 6 ਅਨੁਸਾਰ ਐਸਡੀਪੀਓ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਐਸਪੀ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਸਪੀ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ SDPO ਸ਼ੇਖਰ ਦੁਆਰਾ PW6 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਹਨ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ,

ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੇਸ (1994 Cri LJ 3702) (supra)।

8. ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, ਪਣਜੀ, ਗੋਆ, 1999 SCC (Cri) 79: (1995 Cri LJ 2074) ਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਫਤੀਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਚਰਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਧਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ। ਐਕਟ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਲਮਿਨ ਬੋਜੰਗ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, 1997 ਸੀਆਰਆਈ ਐਲਜੇ 513 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੌਖਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰੀ ਹੈ।

9. ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(12) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ NDPS ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਸੂਲੀ ਵਪਾਰਕ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰਣੇ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

ਸਰਿਜਾ ਬਾਨੂ (ਏ) ਜਨਰਬਨੀ @ ਜਨਾਨੀ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ । ਪੁਲਿਸ 17 ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ : -

6. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਦਾਸਾਮੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੇ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗੰਭੀਰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 9.7.2003 ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਕਾਰਕ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਖ਼ਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

7. ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਢੁਕਵਾਂ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, EC/NDPS, ਮਦੁਰਾਈ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੰਨੀ ਹੀ ਰਕਮ ਲਈ ਦੋ ਘੋਲਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 50,000:

(a) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਮਿਲ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਨਾਛੁ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ;

(b) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਮਦੁਰਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ ਅਤੇ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਰਕਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਕਰੁਪਪਯੁਰਾਨੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ।

(c) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਪਾਸ-ਪੋਰਟ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨਗੇ, ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8 . ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

9 ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸੀਆਰਐਮ-ਐਮ-20943-2022 ਵਿੱਚ 20.05.2022 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:-

10 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਉਲੰਘਣਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 37 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 'ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ' ਹੋਣ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ CRM-M- 26248-2021 (O&M) ਵਿੱਚ 30.03.2022 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:-

11 7. ਅੱਜ, ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਰਗਵਿੰਦਰ ਧੀਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ, ਸਬੰਧਤ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਣਾ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥ(ਸ)। ਇਸਲਈ, ਸਬੰਧਤ IO ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਅਚਨਚੇਤ ਕਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਜੀ, ਅੰਤਰ-ਸੈ, ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ, ਅਤੇ , ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧਕ ਪਦਾਰਥ ਬਰਾਮਦ ਵੀ, ਦਾਗ਼ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਬੰਧਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

8 . ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਸੀ, ਸਬੰਧਤ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਕ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਪਦਾਰਥ (ਆਂ), ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਸਤੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਖੋਜ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਿਆਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ।

9 . ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਛਾਪੇਮਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਬੰਧਤ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ, ਵਸੂਲੀ ਵੀ, ਜੇ ਕੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। NDPS ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ, ਉਹ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

10 . ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ/ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ, ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਪੇਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਮਾਨਯੋਗ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜੂ ਭਵਲਾਲ ਪਵਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ¹⁸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ:-

11 3. ਸ਼੍ਰੀ ਭੋਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਨਾਰ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਭੋਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਲੈਣਾ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਅਨੁਪਾਲਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ; (2009) 8 SCC 539 (ਸੀਵਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ)। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਏ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਪੂਰੀ ਹੈ।

4 .Learned APP ਸ੍ਰੀ ਘਾਇਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਐਂਟਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 28.01.2020 ਨੂੰ ਖੁਦ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸ.ਪੀ. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਆਊਟਵਰਡ ਨੰਬਰ 145/2021 NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਏ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਫੀਲਡ ਟੈਸਟ ਕਿੱਟ ਲੈ ਕੇ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਜੁਆਨਾ ਯਾਨੀ ਕਿ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗਾਂਜਾ।

5 .ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (2) ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ 72 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

6.1 n ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 72 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ।

7. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਭੋਸਲੇ ਨੇ ਰਾਜਾਰਾਮ ਕੱਦੂ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 2108/2016) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਾਰਾਮ ਕੱਦੂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"9 ..ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨਾਇਕ ਭਗਵਤ ਸੌਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਏਪੀਆਈ ਦਿਵੇਕਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਉਲਹਾਸਨਗਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੀਆਈ ਸੇਬਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੰਦਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ।

8. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਐਂਟਰੀ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

9. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਭੋਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 42) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"11. ਜਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੰਸਾ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਾਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5.3 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"14. ਸੈਕਸ਼ਨ 42(2) ਕੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਸੰਚਾਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਪੀ-15 ਜੋ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ, ਨੇਹਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਪੀ-14 ਅਤੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਪੀ-21 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ।)"

10. ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਵਾਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਾਹਰੀ ਨੰਬਰ 145/21 ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਚੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ:

"35. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ

11. In the case of Karnail Singh cited (supra), it is held that

42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਜਨ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਨੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ [ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੁਭਾਅ ਦੀ] ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 42(1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਤੋਂ (d) ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ।

(b) ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਸ਼ਤ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੌਬਾਈਲ ਫੋਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਮਾਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਹਟਾਏ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਨਾ ਸੰਭਵ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42(1) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਅਮਲੀ ਹੈ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ।

(c) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ 42(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੋਜ, ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਤਤਪਰਤਾ ਦਾ ਹੈ।

(d) ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਮਾਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹਟਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਭੇਜਣਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੈ ਕੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਦੁਕਵੀਂ ਜਾਂ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। 2001 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਈ ਹੈ।"

12. ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਿਜਾ ਬਾਨੋ (ਏ) ਜਨਰਥੀ ਉਰਫ ਜਨਾਨੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਰਾਹੀਂ; 2004 AIR (SCW) 7488, ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

I) ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

II) ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੀਆਰ ਬਾਂਡ 'ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਲਵੈਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, 2021 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰ. 57 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8, 20 ਅਤੇ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਮਲਨੇਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ

(18) The observations made herein are only for the purposes of deciding this bail application and the trial Court shall adjudicate upon

(*Jasjit Singh Bedi, J.*)
ਗਿਆ ਹੈ। ਜਲਗਾਓ।

III) ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਬਸੰਤ ਬਲਰਾਮ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ* ¹⁹ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ:-

“14. ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਖੋਜ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ, ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਜਿੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਤ ਸਮਗਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਵਿਗਾੜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

15. ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਖੋਜ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ 9.10.2018 ਨੂੰ ਖੋਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ।

16. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਲਦੇਵ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ

NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਹਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਪਾਅ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਭੈੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕਾਰਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਲਾਜ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

17. ਬਿਨੈਕਾਰ **9.10.2018** ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ।

18. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਮਾਤਰਾ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸੰਚਤ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(1)(b)(ii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ "ਵਾਜ਼ਬ ਆਧਾਰ" ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਜ਼ਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼

(18) The observations made herein are only for the purposes of deciding this bail application and the trial Court shall adjudicate upon

(*Jasjit Singh Bedi, J.*)

ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਾਜਬ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਖੋਜ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਵੇਖੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ੰਕਰ ਕੇਸਰੀ (ਸੁਪਰਾ)]।

19. ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਨਬਿਲਟ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 (ਬੀ) (ii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ

20. ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ

ਰੱਖਦੇ। ਦ

ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

21. ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਬਤੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਗੁਣਾ 'ਤੇ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ 2,00,000/- (ਸਿਰਫ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਬਾਂਡ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦੋ ਘੋਲਵੈਂਟ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਲਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ:

- 1) ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ 11 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- 2) ਉਹ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ; ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨਗੇ।
- 3) ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

(18) The observations made herein are only for the purposes of deciding this bail application and the trial Court shall adjudicate upon

(*Jasjit Singh Bedi, J.*)

4) ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਾਸਪੋਰਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਜੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੁਦੇਸ਼ ਸਿੰਘ @ ਟੈਂਡੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ²⁰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ:-

“ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 439 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪੀ.ਐਸ. ਬੋਹਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਾਨਸਾ ਵਿਖੇ ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22, 61 ਅਤੇ 85 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.26 ਮਿਤੀ 20.03.2011 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2. ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਲਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 19.09.2011 ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਰੈਕਸਕੋਰ ਦੀਆਂ 50 ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਡਾਇਟਿਲ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ 300 ਪੈਕਟਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ), ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

3. ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਰੀਜਾ ਬਾਨੋ @ ਜਨਾਰਥਾਨੀ @ ਜਨਾਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ (2004) 12 ਐਸਸੀਸੀ 266 ਵਿੱਚ

ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ 2005 (1) PLR 425 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 50 ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ।

4. ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 50 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਪਰੀਤ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਏਐਸਆਈ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ/ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

6. ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

7. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(13) ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਾਜ਼ਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਪੂਰਵਜ਼।

(15) ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਕਜ ਪੁੱਤਰ ਸ਼. ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸੀਜੇਐਮ/ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ

(18) The observations made herein are only for the purposes of deciding this bail application and the trial Court shall adjudicate upon

(*Jasjit Singh Bedi, J.*)
ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਚੌਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੁਥਰਿਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ